SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

Agenda competiţională a olimpicilor noştri (20–26 mai)

COMPETIŢII INTERNE

- **ATLETISM : Concursul republican de primăvară al seniorilor**
- **BOX : Finalele campionatelor republicane individuale**
- **LUPTE GRECO-ROMANE : Finalele campionatelor republicane individuale**

COMPETIŢII INTERNAŢIONALE

- **GIMNASTICĂ : Campionatele internaţionale ale României**
- **ATLETISM : Participări la concursurile din Austria şi Italia**
- **SCRIMĂ : Meciul de floretă bărbaţi România — Polonia — Japonia ; participare la competiţia de floretă femei de la Como-Italia**
- **IAHTING : Regata Lyon-Franţa**
- **POLO : Turneul echipei reprezentative în R. F. a Germaniei**
- **TIR : Participări la competiţiile de talere din Franţa şi U.R.S.S., la concursurile de glonţ din R.D.G. şi U.R.S.S.**

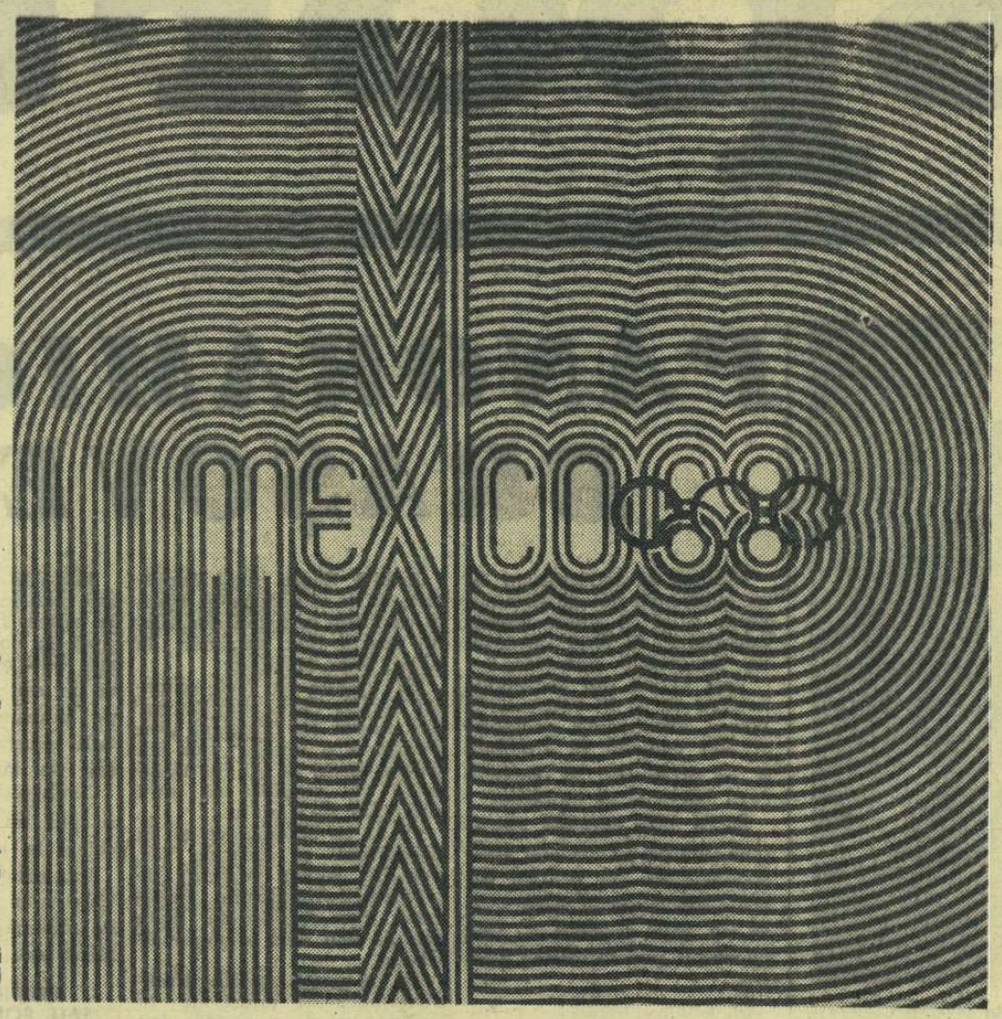

BOXUL, LUPTELE ŞI SCRIMA LA MASA DISCUŢIILOR

Recent, Comitetul executiv al C.N.E.F.S. a consacrat o şedinţă analizării şi discutării stadiului de pregătire pentru J.O. a loturilor de box, lupte şi scrimă. Au participat preşedinţii federaţiilor respective, antrenori, metodişti, medici.

GH. GURIEV, **preşedintele F.R. Box**, a arătat că biroul federal nu este în situaţia de a face, deocamdată, o apreciere tehnică reală a lotului susceptibil de a participa la J.O., din lipsa unui calendar competiţional corespunzător pînă la această dată. Turneul internaţional din Olanda **(N.R. recent încheiat cu rezultatele publicate în ziarul nostru)** va oferi tehnicienilor fundamentarea unor concluzii. Dificultăţi în ceea ce priveşte respectarea calendarului rezervat pugiliştilor români există în continuare, întrucît organizarea Balcaniadei de box — programată la începutul lunii septembrie — a devenit de pe acum incertă. În această situaţie, dacă nu vor interveni aranjamente de ultimă oră, înseamnă că din luna iulie membrii lotului de box nu vor mai avea pînă la Olimpiadă nici o altă confruntare importantă.

Antrenorul federal, prof. ION CORNEANU a informat Comitetul executiv al C.N.E.F.S. despre pregătirile luptătorilor la altitudine. La lupte libere s-a apreciat de către tehnicienii respectivi că rezultatele de pînă acum sînt neconcordante cu condiţiile create şi că, în consecinţă, decizii privind participările la acest stil de lupte se vor lua după campionatele europene din luna iunie.

În privinţa lotului de scrimă informările prezentate au redat o stare normală; concluziile ce s-au desprins fiind acelea ale unei ordini depline.

Dr. ANDREI DEMETER a prezentat diverse aspecte medicale, considerînd că acestea nu conţin un cuantum ridicat de gravitate. El a apreciat că tripartita colaborare medic-antrenor-sportiv se desfăşoară sub bune auspicii. În ceea ce priveşte lotul de lupte, acesta a fost supus de trei ori testărilor de altitudine la Piatra Arsă şi Font Romeu (între care s-au semnalat diferenţe pe subiect) şi o dată la barocameră. Dr. A. Demeter a atras atenţia asupra necesităţii unei atente supravegheri din punct de vedere psihic, pentru anihilarea posibilă a unor modificări de natură vegetativă, corticală, care pot duce la insomnii şi la uşoare coşmaruri în condiţiile altitudinii. În privinţa consumului maxim de oxigen s-au înregistrat apreciabile diferenţe între unii sportivi străini prezenţi la Font Romeu şi luptătorii români, ceea ce determină pe medici să recomande o mărire a intensităţii efortului. O corespondenţă logică s-a putut stabili între datele de natură medicală şi rezultatele sportive imediate (exemplul luptătorului Bola, ale cărui testări la barocameră indicau anumite dificultăţi de adaptare şi care au cedat în faţa unui adversar din echipa Elveţiei, apreciat cu mult sub valoarea reprezentantului nostru). Dr. A. Demeter a atras atenţia asupra inoportunităţii unor treceri directe de la mare la munte fără acordarea unei treceri de cîteva zile la şes.

Secretarul C.O.R., prof. ANGHEL VRABIE, a remarcat receptivitatea loturilor de lupte şi box faţă de recomandările metodiştilor. Cu toate acestea, el a atras atenţia asupra pronosticurilor în ceea ce priveşte posibilităţile unor succese la Mexic, care se cer făcute cu modestie.

Prof. VICTOR FIREA, **secretar general al F.R. Atletism**, a cerut folosirea mai frecventă a unor mijloace moderne în antrenamentul sportivilor celor trei loturi, cum sînt filmul şi chinogramele, magnetoscopul, telecardiograful şi altele, întrebuinţate pe scară largă de reprezentanţii altor ţări, mai ales acum, în perioada pregătirilor olimpice.

Prof. EMIL GHIBU, **vicepreşedinte al C.N.E.F.S.**, a apreciat că echipa română de box este redutabilă ca formaţie, dar că îi lipsesc individualităţile remarcabile. Ţinînd seama de specificul întrecerilor olimpice, în care competiţia este individuală, prof. E. Ghibu a recomandat supravegherea cu precădere tocmai a acestor individualităţi.

Recentul succes al echipei reprezentative masculine de gimnastică în faţa echipei R.F.G. trebuie să atragă atenţia spre posibilitatea de afirmare viitoare a acestui lot şi chiar includerea lui pe lista participării olimpice. D-sa a apreciat că pînă în momentul acesta colaborarea medic-antrenor-sportiv, la toate cele trei loturi supuse discuţiei, este insuficientă.

În ceea ce priveşte folosirea filmului, se pare că deficienţa reală în acest domeniu se datorează exclusiv conducerii loturilor respective, întrucît dotarea tehnică este corespunzătoare atît în privinţa aparatajului cît şi a peliculei. Referindu-se la fenomenul de hipoxie (lipsă de oxigen), prof. E. Ghibu şi-a exprimat convingerea că el poate fi mult atenuat prin efectuarea unui efort mare în pregătirea la şes, constituind astfel cheia rezolvărilor pozitive în condiţiile altitudinii. Experienţa ultimei participări româneşti la Ciudad de Mexico a confirmat acest punct de vedere.

O grijă deosebită se recomandă pentru acele sporturi organizate pe categorii de greutate, ca şi faţă de efectuarea încălzirii. Cu excepţia lotului de tir, s-a constatat că, după cea de a doua săptămînă de şedere la Mexico, sportivii loturilor de lupte, scrimă şi box erau fie adaptaţi, fie aproape de adaptare.

ION BALAŞ, vicepreşedinte al C.O.R., a considerat drept foarte optimist tonul informaţiilor prezentate, în raport cu unele deficienţe ce se fac încă remarcate. D-sa a recomandat în continuare, seriozitate şi responsabilitate birourilor federale angrenate în munca de pregătire a sportivilor pentru J.O. În ceea ce priveşte lotul de box, tov. I. Balaş apreciază că, deşi fără acele personalităţi remarcabile, la care s-a referit prof. E. Ghibu, reprezentanţii noştri au şanse de a se impune. O atenţie aparte trebuie acordată atmosferei de „senatorism" în care se complac unii boxeri ca Antoniu, Chivăr, Monea şi Bădoi. De asemenea, răsfăţul şi vedetismul se cer a fi temperate, în folosul forţei morale a echipei, care trebuie să ştie că adevărata selecţie pentru J.O. va fi constituită de campionatele naţionale. Pentru reechilibrarea calendarului competiţional, cere să se facă eforturi pentru angajarea fie de meciuri între reprezentative de ţări, fie asigurarea unor participări individuale în diverse turnee. Este de părere că lotul luptătorilor este, în momentul de faţă, prea mare, fiind incluşi alături de cei susceptibili de selecţionare pentru J.O. şi membrii lotului de tineret, ca şi cei ce vor participa la Balcaniadă. În asemenea condiţii, individualizarea poate avea de suferit. În privinţa lotului de scrimă atrage atenţia asupra începutului acestui an, marcat de succese remarcabile, şi cere consultarea cu regularitate a medicilor pentru echilibrarea energiei nervoase a trăgătorilor.

Prof. ION KUNST-GHERMANESCU, **secretar al C.N.E.F.S.**, consideră că birourile federale au datoria să mobilizeze toată capacitatea de muncă a antrenorilor de lot, să împiedice instaurarea unei atmosfere de automulţumire şi — în general — să se renunţe la calcularea rezultatelor viitoare pe baza celor din 1967. Apreciază că muncii educative, stimulării ambiţiilor personale trebuie să li se acorde, încă de pe acum, o mai mare atenţie deoarece ponderea capacităţilor morale va fi foarte mare în competiţiile olimpice.

Tov. ANGHEL ALEXE, preşedintele C.N.E.F.S. şi al C.O.R., luînd cuvîntul în încheierea discuţiilor a atras atenţia asupra primejdiei automulţumirii care se pare a început să se strecoare, de pe acum, în unele loturi olimpice. Totodată, d-sa a recomandat o concentrare a atenţiei faţă de preocupările sportive ca şi asupra seriozităţii în muncă în intervalul care ne separă de J.O. Pentru sporturile individuale recomandă studierea adversarilor posibili şi, de asemenea, definitivarea criteriilor de selecţie care, după opinia sa, trebuie să fie confruntări directe între cei susceptibili de a ne reprezenta la Jocuri. De asemenea, preşedintele C.N.E.F.S. a recomandat tuturor tehnicienilor să apeleze cu mai multă încredere la criteriile ştiinţifice, atît în ceea ce priveşte testarea medicală cît şi metodica de antrenament. În încheiere, tov. A. Alexe a apreciat că se face resimţită necesitatea activizării comisiei însărcinată cu supravegherea şi îndrumarea pregătirilor olimpice care, deşi s-a reunit de 14 ori în acest an, nu a reuşit încă să-şi asigure participarea integrală a membrilor săi, generalizarea unor observaţii cu conţinut metodic şi asigurarea unui control eficient.

REP.

MARGINALII LA UN „TEST" PREOLIMPIC

Nu de mult, răsfoind presa sportivă italiană, aflam că pentru a se prezenta în vîrf de formă, boxerul Nino Benvenuti a convocat pe ringul cimpului său de antrenament din apropierea New York-ului, nu mai puţin de 16 sparing-parteneri, cu diferite concepţii şi stiluri de luptă. Într-adevăr, italianul nu a făcut economie de efort, pentru a fi capabil să asalteze cu toate şansele pe campionul lumii la „mijlocie", americanul de culoare Emile Griffith. Benvenuti învăţase multe din primul şi din cel de al doilea meci susţinut în compania lui Griffith, şi nu vroia să rateze ocazia de a-l învinge pe ring propriu, pe corifeul categoriei. Benvenuti ştia că Griffith excelează în lupta de la semidistanţă şi că este un „figher" de prima clasă, cînd te prinde în lupta „corp la corp". Lucrînd extraordinar cu aceşti 16 sparing-parteneri, posesori ai tuturor stilurilor de luptă (gardă inversă, maeştri în contre, energici în lupta corp la corp, iscuşiţi în semidistanţă, defensivi sau ofensivi) Benvenuti s-a prezentat cu lecţia foarte bine învăţată în faţa lui Griffith, pe care, după cum ştim, l-a dominat în toate compartimentele, deposedîndu-l de invidiata centură. Pe scurt, Benvenuti dovedise că a devenit un boxer complet, excelînd şi în alte faze ale luptei în care cu ani în urmă arătase lacune.

Am făcut această introducere pentru a arăta că antrenorii noştri au marea datorie de a-şi iniţia elevii să lupte în toate compartimentele impuse de adversari. În general, putem afirma că, spre deosebire de anii trecuţi, boxerii noştri sînt în declin total în privinţa concepţiei şi tacticii de luptă. Ceea ce este mult mai grav, e faptul că boxerii români sînt deficitari în lupta corp la corp. Dacă în trecut aveam pugilişti energici la acest capitol (Dobrescu, Linca, Negrea, Fiat, Dumitrescu, Puiu, Ambruş şi atîţia alţii), astăzi abia de-l putem număra pe degete pe acei care ştiu să se impună şi în lupta de aproape. Recent, cu ocazia primului test-preolimpic pe care l-am urmărit în Olanda, ne-am dat seama, cu prisosinţă că olimpicii noştri nu excelează în această eficace metodă de luptă. În general, boxeri de valoare ca Giju, Ciucă, Monea, Covaci, Moldovan, Alexe sau Chivăr sînt unilaterali şi ca atare, nu întreprind decît acţiuni la figură şi nu insistă de loc în clipa cînd au intrat în lupta corp la corp, făcînd pas înapoi sau aşteptînd comanda de „brek" a arbitrului. Dacă boxerii noştri ar cunoaşte şi acest remarcabil şi eficient procedeu, fără îndoială că ei ar obţine rezultate cu mult mai bune decît cele înregistrate pînă acum. Cel mai elocvent exemplu, în acest sens, ni l-a oferit în meciul cu Sokolov, campionul european N. Giju, care nu a ştiut să răspundă în lupta corp la corp în care îl angajase învingătorul său. De multe ori, Ciucă a ratat ocazia să „tragă" serii la plex în partida cu Zaporojeţ, ca şi Chivăr care a preferat boxul „scurt", în întîlnirea cu Hebel, O singură dată şi atunci la insistenţele lui Ion Popa, Covaci a lucrat corp la corp în meciul cu Jansen, dovedind din plin că utilizînd şi acest procedeu există şanse mai mari de a te impune, de a obţine victoria. N. Moldovan, atîta timp cît a luptat corp la corp cu Kuzneţov (prea puţin însă), a reuşit să iasă în avantaj şi să-l creeze multe clipe neplăcute adversarului. Şi lui I. Monea îi recomandăm să lucreze mai mult cu stîngile la „ficat" şi nu aşa cum a procedat la întîlnirea finală, susţinută în faţa vest-germanului Hinz, cînd a boxat economicos.

Pe ringurile olandeze, în cadrul acestui turneu, am urmărit trei pugilişti compleţi care au făcut o excelentă propagandă boxului : polonezii Kulej şi Grudzien, maghiarul Kajdi. Ei au demonstrat cu largheţă cum se utilizează întreaga gamă de procedee tehnice. De felul cum trebuie luptat corp la corp ne-a demonstrat, cu prisosinţă şi olandezul Hubbens, învingător într-o dispută acerbă cu sovieticul Emilianov. Greul olandez a ştiut să-l atragă în cursa de aproape pe Emilianov, şi să se impună cu serii prelungite în faţa puternicului său adversar.

Este deci de datoria tuturor antrenorilor noştri, de la cluburile mici pînă la cele mari, de a-şi înscrie imediat pe agenda de lucru, completarea cunoştinţelor elevilor cu procedeele tehnice ale luptei corp la corp. De asemenea, antrenorul lotului republican, Ion Popa, va trebui să privească cu mare atenţie în continuare şi această problemă. Considerăm că selecţionabilii noştri olimpici trebuie să lucreze cu sparing-parteneri care excelează în lupta corp la corp pentru a-şi însuşi temeinic această armă atît de necesară.

După campionatele republicane, este de datoria antrenorilor de a-i pregăti pe olimpici în mai multe meciuri de verificare cu decizii. Considerăm că pînă în prezent pugiliştii noştri fruntaşi nu au meciuri suficiente. Conform unui studiu medical s-a constatat că pînă la J.O. boxerii olimpici trebuie să susţină cel mult 20 de întîlniri. Or, la acest capitol olimpicii noştri nu stau de loc bine, mai ales „greul" I. Alexe. În afara unor turnee internaţionale programate în ţară, la Mamaia şi Constanţa, antrenorii urmează să aibă mai multă iniţiativă în ceea ce priveşte viitoarele programări ale olimpicilor. De pildă, în locul antrenamentelor cu porţile închise, ar fi de recomandat ca în perioada august-septembrie o serie de boxeri ca Giju, Chivăr, Monea, Ciucă, Moldovan, Covaci, Antoniu şi alţii să lupte pentru centura „Sportul" în gale care ar putea fi organizate la Reşiţa, Timişoara, Constanţa, Brăila, Cluj etc. cu adversari ca Nedelcea, Manole, Trandafir, Gruiescu sau Pop, Piţu sau Stumpf, Dinu sau M. Dumitrescu etc. Ar fi foarte necesar ca multe gale, în ultima perioadă de pregătire, să fie organizate la Braşov sau chiar la Piatra Arsă, luînd în consideraţie şi altitudinea.

Paul OCHIALBI

„Nene luptătorule, vreau şi eu o semnătură". Şi Francisc Bola, component al lotului olimpic de lupte libere, s-a conformat pe dată. Cine ştie dacă peste ani şi ani omuleţul, acum de-o şchioapă, nu se va număra printre olimpicii noştri ...!

Foto : TEODOR ROIBU

UN RECORD ÎMBUNĂTĂŢIT CU APROAPE 11 MINUTE!

Telegramele agenţiilor de presă din străinătate ne-au adus vestea celui mai rapid maraton alergat vreodată în Europa. Cursa a avut loc duminică la Karl Marx-Stadt, pe un traseu clasic de 42 km 195 m. Timpul prielnic şi concurenţa foarte puternică au determinat o întrecere excepţională, soldată cu rezultate dintre cele mai bune, aproape incredibile.

Primul clasat, englezul **William Adoocks** a parcurs distanţa în 2.12:16,8, performanţă superioară cu peste un minut celei a conaţionalului său Wood (2.13:45,0), considerată ca record al continentului.

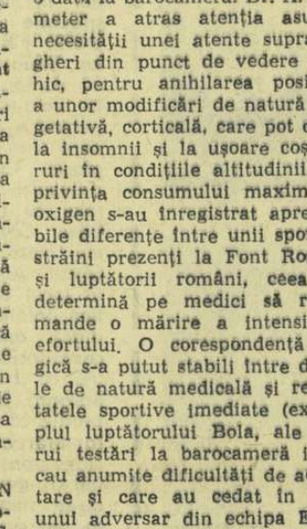

NICOLAE MUSTAŢĂ

Pe locul secund a terminat cursa reprezentantul ţării noastre NICOLAE MUSTAŢĂ. Pentru el cronometrele au arătat 2.13:26,2. Rezultatul poate fi apreciat ca extraordinar, mai ales dacă ţinem seama că acesta a fost al doilea maraton din cariera sportivă a alergătorului român şi că cel mai bun rezultat al său, de fapt recordul ţării, era de 2.24:16,8 ! ! Şi următorii clasaţi au înregistrat cifre de o valoare deosebită : **Jurgen Busch** (R.D.G.) 2:13:45,2 (cel mai bun rezultat de pînă acum 2.16:09,2). **Gyula Toth** (Ungaria) 2.14:59,0 (2.16:36,2), **Pennti Rummakko** (Finlanda) 2.17:53,8 (2.18:04,8) etc.

Cu acest rezultat Nicolae Mustaţă şi-a cîştigat, fără îndoială, locul între membrii lotului olimpic de atletism al ţării noastre.

PERSPECTIVE OLIMPICE

Publicăm, în continuare, articolul referitor la perspectivele clasamentelor olimpice la Ciudad de Mexico, în lumina rezultatelor înregistrate în 1967 de sportivii lumii la diferite campionate mondiale, la alte mari competiţii internaţionale, pe baza bilanţurilor întocmite la finele anului precedent.

Scrima este astăzi dominată de trăgătorii sovietici, înaintea celor din unele ţări cu tradiţie ca: Ungaria, Polonia, Franţa. Reprezentanţii noştri au ajuns în anul 1967 în vîrful piramidei prin titlul mondial obţinut la Montreal de echipa masculină de floretă, dar şi prin alte locuri fruntaşe în mari competiţii internaţionale. Aceste succese se cer confirmate şi la Mexic ; condiţii există !

Boxul ne va aduce, sperăm, satisfacţii majore ; alături de sovietici şi polonezi, românii se pot număra printre protagoniştii întrecerilor olimpice.

Poziţia a treia (după U.R.S.S. şi Ungaria) obţinută de ţara noastră, în 1967, la luptele greco-romane poate fi menţinută la Mexic, dacă nu chiar depăşită ; cele 27 de puncte reprezintă cel mai mare aport de puncte, după caiac-canoe la zestrea echipei noastre. Dacă românii nu se pot număra printre favoriţii întrecerilor de canotaj (unde disputa sovieto-americano-germană va fi extrem de interesantă de urmărit), totuşi un număr preţios de puncte pot aduce şi ei (în 1967 : 10 puncte). Luptă aprigă între aceleaşi „mari puteri sportive" şi la tir, care oferă însă şi pentru trăgătorii români speranţa cuceririi a cel puţin 9 puncte.

Turneul olimpic de lupte libere va reedita pasionantul duel U.R.S.S. — Turcia şi va fi urmărit cu interes în România, mai ales după succesele obţinute de noi în 1967 (o medalie de argint şi 5 puncte). **Halterele**, mai exact categoria uşoară a acestor întreceri, încheie lista speranţelor olimpice ale României ; Fiţi Balaş poate ocupa un loc onorabil în finală, în timp ce la restul categoriilor sovieticii vor domina probabil, urmaţi de polonezi şi de japonezi, precum şi de americani la care se manifestă un început de revenire.

Din restul ramurilor sportive notăm foarte interesantul duel sovieto-american la **baschet**, italo-francez la **ciclism**, japono-sovietic la **volei**, precum şi lupta dintre Uniunea Sovietică, Ungaria şi Bulgaria la **fotbal**, dintre U.R.S.S. şi Ungaria la **pentation modern**, dintre Marea Britanie, Danemarca şi S.U.A. la **iahting**. Turneul olimpic de **hochei pe iarbă** ni se pare deschis oricărui rezultat (favorite : Kenya, India, R.F.G. şi R.D.G.), iar la **călărie** se vor remarca, probabil, vest-germanii şi britanicii.

Iată centralizate speranţele noastre, comparativ cu rezultatele obţinute de România la ultimele ediţii ale J.O. de vară (speranţe bazate, cum am arătat, pe rezultatele reale obţinute în 1967) :

M. Britanie	136	Australia	130	Cehoslovacia	131,5
R.D.G.	127*)	Cehoslovacia	117,5	ROMÂNIA	123
Australia	126,5	Franţa	116	Franţa	118,7
Cehoslovacia	101	Italia	104	Italia	103,4
Franţa	97	ROMÂNIA	94	M. Britanie	102,9
ROMÂNIA	94,5	M. Britanie	70,5	Australia	83,7
Olanda	70	Olanda	68	Suedia	63
Suedia	68,5 etc.	Bulgaria	61 etc.	Canada	62 etc.

*) R.F.G. şi R.D.G. au participat cu o echipă unită ; în consecinţă, **România a ocupat locul 12.**

Şi iată clasamentul medaliilor de aur în 1964 şi în sezonul preolimpic 1967 :

1964 (real)		1967 (virtual)	
S.U.A.	36 medalii de aur	S.U.A.	44 medalii de aur
U.R.S.S.	30	U.R.S.S.	42
Japonia	16	R.F.G.	12
Italia	10	Japonia	10
Ungaria	10	R.D.G.	7
R.F.G.	7*)	Ungaria	6
Polonia	7	Cehoslovacia	6
Australia	6	ROMÂNIA	5
Cehoslovacia	5	Polonia	5
M. Britanie	4	Australia	4
R.D.G.	3*)	Olanda	3
Bulgaria	3	Franţa	3
Finlanda	3	Italia	3
N. Zeelandă	3	M. Britanie	3
Alte ţări :	20	Alte ţări :	19
Total :	163	Total :	172

*) Vezi nota de mai sus.

Calculul hîrtiei indică, deci, o îmbunătăţire a poziţiei României în ambele clasamente. Faptul nu trebuie să conducă însă la o slăbire a intensităţii pregătirilor noastre, cu atît mai mult cu cît ţările pe care le-am depăşit între timp (Franţa, Italia, Marea Britanie, Australia), pot realiza creşteri importante în anul olimpic. Poziţia României poate fi însă şi îmbunătăţită (ne amintim că la Tokio s-au obţinut sporuri faţă de sezonul preolimpic 1963), cele 8,5 puncte ce ne despart de Cehoslovacia nefiind un handicap insurmontabil.

În ce priveşte poziţia altor ţări, remarcăm progresul R.D.G. în clasamentul pe puncte şi al R.F.G. în cel pe medalii, regresul — oarecum firesc — al italiei şi Japoniei pe măsură ce ne îndepărtăm de... Roma şi de Tokio, precum şi remarcabila stabilitate a Ungariei în privinţa numărului de puncte. Mexicul va fi, pe cît se pare, prima gazdă a unor Jocuri Olimpice care nu se va număra printre protagoniştii întrecerilor, nedispunînd de o tradiţie sportivă temeinică. În 1967 nu ocupa decît locul 26 în clasamentul pe puncte şi, deşi sîntem convinşi că va progresa mult în 1968 (beneficiind şi de avantajul terenului), totuşi nu credem că se va putea număra printre primele 15 ţări sportive ale lumii.

De lărgirea programului olimpic (mai ales la înot) au beneficiat în special S.U.A., care se prezintă pentru prima oară după 1952 cu şanse la cucerirea primului loc în clasamentul pe puncte (pe medalii încă de la Tokio au întrecut U.R.S.S.); nu trebuie uitat că în 1964 S.U.A. au recuperat un handicap de 180 de puncte avut faţă de U.R.S.S. în 1963. Totuşi, boicotul anunţat de unii sportivi negri ar putea aduce mari prejudicii echipei S.U.A., scoţînd-o din lupta pentru primul loc (trei sînt disciplinele la care negrii au o pondere importantă în echipele americane : atletismul, boxul şi baschetul). Observăm, de asemenea, că peste 600 de puncte (81,3 la sută din totalul punctelor) S.U.A. le-ar obţine la atletism şi nataţie, faţă de numai 31,3 la sută cît este ponderea acestor discipline în punctajul Uniunii Sovietice. Această unilateralitate (datorată slabei popularităţi în sînul tineretului american a majorităţii ramurilor olimpice) face S.U.A. foarte vulnerabile.

În fine, un alt aspect demn de subliniat : ponderea U.R.S.S. şi S.U.A. în ansamblul olimpic continuă să crească ; ele ridică opţiuni pentru aproximativ 40 la sută din cele 3 736 de puncte puse în joc şi pentru 50 la sută din medaliile de aur ce se vor atribui.

Înainte de a încheia, dorim să atragem din nou atenţia cititorilor că toate clasamentele îşi au rolul lor limitat ; faptul cel mai important rezidă în însăşi participarea miilor de tineri de pe întreg globul la întîlnirea de la Ciudad de Mexico, în spiritul olimpic ce va trona asupra acestor întreceri, spiritul apropierii, comprehensiunii şi amiciţiei între toate popoarele lumii.

ing. Dan PĂCURARIU

J.O. de vară	Nr. de participanţi	MEDALII Aur	Argint	Bronz	Total	Punctaj	Locul în clasamentul general pe puncte
Helsinki	157	1	1	1	3	27,75	23
Melbourne	44	5	3	5	13	92,00	11
Roma	129	3	1	6	10	78,00	10
Tokio	176	2	4	6	12	94,50	12
Ipotetic 1967	—	5	8	7	20	123,00	9

Iată şi clasamentul general pe puncte al anului 1967, comparativ cu cel înregistrat realmente la Tokio în 1964 ; pentru a se putea urmări evoluţia diferitelor ţări am intercalat şi clasamentul calculat pentru anul 1966 (s-a ţinut cont de lărgirea programului întrecerilor cu 9 probe, în ciuda scoaterii din program a judo-ului) ;

Clasament real în 1964 — 163 de probe —		Clasament calculat pentru 1966 — 172 de probe —		Clasament calculat pentru 1967 — 172 de probe —	
U.R.S.S.	607,8	S.U.A.	713	S.U.A.	741
S.U.A.	581,8	U.R.S.S.	704	U.R.S.S.	740,0
Japonia	234,5	R.D.G.	244,5	R.D.G.	220,5
R.F.G.	210,5*)	Japonia	196,5	Ungaria	174,5
Italia	185	Polonia	186	Japonia	174
Ungaria	175,5	Ungaria	176	R.F.G.	171,8
Polonia	151,5	R.F.G.	172	Polonia	140,8

FIŞIER OLIMPIC

CELE MAI BUNE PERFORMANŢE MONDIALE LA...

ÎNĂLŢIME FEMEI

1, 82 m Rita Schmidt (R.D. Germană)
1, 79 m Iordanka Blagoeva (Bulgaria)
1, 78 m Nina Brinţeva (U.R.S.S.)
1, 78 m Maria Faithova (Cehoslovacia)
1,772 m Susan du Plesis (Africa de Sud)
1, 77 m Virginia Bonci (România)
1, 77 m Karin Schulze (R.D. Germană)
1, 75 m Valentina Kozir (U.R.S.S.)
1, 73 m Ghislaine Barnay (Franţa)
1, 72 m Anna Steitz-Noszaly (Ungaria)

LUNGIME FEMEI

6,58 m Maria Vittoria Trio (Italia)
6,56 m Tatiana Talişeva (U.R.S.S.)
6,49 m Irena Kirzenstein (Polonia)
6,34 m Viorica Viscopoleanu (România)
6,28 m Liesette Liscombe (Australia)
6,20 m Pamela Kilborn (Australia)
6,18 m Elena Vintilă (România)